

Богоравски ГИМНАЗИСТ

Варна, Ноември, 2005 година

година IX, број 13

Издание на Професионална гимназия по икономика "Д-р Иван Богоров"

НАРОДНИ БУДИТЕЛИ

Всяка нация, голяма или малка, преживява мигове на небивал възход. Изключение не прави и нашата родина България. Миналото ѝ изобилства от цяла плеяда духовници, неуморни книжовници, общественици и борци за свобода. Но днес не обръщаме внимание на старите български ценности. Затова прочетете тази статия, за да си припомним за тях Народните будители.

Първ изразител на народните стремления и българското националноосвободително движение е августинският монах Паисий Хилендарски. Той описва историята на българския народ, обосновава правото му на свобода и възбужда борчески пориви у сънародниците си. През 1762 година написва съчинението си „История славяноболгарская“. Тази книга представлява своеобразен повик към българите за национално осъзнаване и борба против поробителите.

Дейността на Паисий намира ревностен последовател в лицето на друг народен будител Софроний Врачански. Автор на първата българска печатна книга, излязла през 1806 година. Тя представлява сборник от празнични поучения под заглавие „Неделник“. Софроний достига до убеждение, че за успешна освободителна борба е необходимо да се повдигне нивото на образованието. Призовава богослужението и книжнината да бъдат на говоримия по това време език, за да са достъпни за всеки.

Авторът се цели да изгради у народа трайно съзнание за българска принадлежност.

Освободителното движение през Възраждането ражда революционни дейци Любен Каравелов, Васил Левски, Христо Ботев. През 1869 година се създава Българският революционен централен комитет, който слива две течения революционно-демократичното и либералното. Така се дава отговор на историческата необходимост от формиране на единен център на национална борба. В издавания от него вестник „Свобода“ Любен Каравелов изобличава обществените отношения в Турция, като посочва, че те са недостоен анахронизъм за Европа и представя тюркското правителство като враг на свободата и прогреса на балканските народи. Той налага идеята за решаване на българския национален въпрос.

Да работи за народа се посвещава и Васил Кунчев, останал в българската история под името Васил Левски. Основа на политическата идеология на Левски е неговата вяра в естествените сили на народа ни. Той определя голямата цел на освободителната борба с една обща революция да се направи коренно преобразуване на държавната деспотска система и да се замени с народното управление в лицето на демократична република.

Друг горещ привърженик на идеята за обединението на всички балкански народи в един братски съюз е поетът, публицистът и революционерът Христо Ботев. Той страстно желае протест, бунт, въстание. Става един от пламенните будители, които очертават стратегическите и тактическите цели в борбата на народа.

Нека бъдем горди с тях и занапред!!!

Миглена Х6 клас

КОНКУРС:

Есе, разказ, стихотворение за
читата на XX век - СТИХ-а:

„Живей... и за другите“

Срок за предаване на творбите:

20.XI.05г. при Педагогическия
съветник

От нас за вас

Колко странно е това смъртта?
Как всичко свършва просто ей така.
И без да искаш, без дори да си разбрал
Завършваш ти играта, дори не заиграл.

А колко чудно нещо е животът,
Как чувстваш, виждаш много от света.
Откриваш ти и дъното на самотата,
И най-възвишена над всичко - любовта!!!

И шом за тебе вече празен е светът,
пред погледа ти всичко избледнява.
Тогава идва знай, приятелю, смъртта,
Но винаги душата оцелява.

Поисках да остана недовършена -
такава - сива, не особено прецизна,
и с тежка бяла гума да подгизна,
за да се скрия от слънцата вързани.

Докопах ме - нежно и брутално,
със смях ме заковах на статива
та всеки поглед - жест да ме измива
преди да ме довършат театрално.

Запах, ала небето се разплака
и тутакси слънцата се развързаха,
веригите потекоха, забързаха
да приютят Зорницата и Мрака.

Ваня Иванова - 10б клас

Е.К.

С Ъ Н

Беше нощ и беше пролет.
Тишината бе обгърнала всяка малка
къщичка в този квартал, а мракът не
позволяваше на хората да отворят
очи да пропътуват разстоянието от
страната на сънищата до
реалността.

Единствено тя седеше в
леглото будна, за да си спомни
съня, който бе сънувала до преди
малко. Само бледи проблясъци:
единственото ясно нещо бяха
неговите дълбоки кафяви очи и
устните му, които прошепваха
„Обичам те“.

Тези две думи се повтаряха в
съзнанието ѝ като развалена
грамофонна плоча. Тя застана до
отворения прозорец. През тялото и
премина топъл вятър с мирис на
цъфнали дървета. При следващата
вълна, по-топла и по-силна, клоните
на бадема се полюляха и заваля дъжд
от розово-лилави цветове. Звукът
от движещите се клони и заприлича
на детски смях. Наблюдавайки

прекрасните падащи цветове, тя си
спомни още нещо: В съня ѝ валеше
дъжд, топъл като лъчите на
слънцето и нежен като целувка.

В тишината се долавяха акорди
на пиано. Тя напрегна слуха си, за да
долови мелодията. С всяко докосване
на клавишите на гушата и ставаше
все по-леко и по-леко. Изведнъж
забрави за сивото ежедневие, за
ужасното си самотно съществуване.
Неусетно на лицето и се изписа
усмивка. Очите и се затвориха. Тя бе
готова да почувства свободата с
цялата си душа. Опиянена от аромата
на въздуха, наситен с нежност и
любов, и от звуците, сътворени от
ръцете на някой самотен като нея,
гушата и летеше от радост.
Единствено земното и съществуване
я спираше.

Тя отвори очи, но този път
знаеше какво иска - да живее вечно в
съня, да не изпитва болката, която и
причиняваше този толкова красив и
същевременно толкова

коравосърдечен свят. Имаше ли
смисъл да продължава да усеща студа
в душата си?

Босите нозе стъпиха на
перваза. Тя се изправи и скочи. Беше
там на земята, в леглото от розово-
лилави листенца. Погледна нагоре към
падащите цветчета и очите и се
напълниха със сълзи. Спомни си целия
сън. Лицето на мъжа бе толкова
познато, устните и гласът му също.
Това беше единственият мъж,
когото някога бе обичала. И знаеше,
че сънят никога няма да се събдне.
Усети остра болка и една сълза, чиста
и тъжна като самата нея, се
изтърколи по лицето и. Тя издъхна.

Нежната мелодия на пианото
продължаваше да се носи в
тишината. Топлият вятър люлееше
клоните и от тях продължаваха да се
ронят цветни листенца. Но
пролетната нощ вече не беше
същата.

Ралица Пламенова - 9В клас

“Земята, наш дом”

есе

Намирам се в нашата Земя, нашият дом, пълен с чудни мигове и мечти. Земята е като наша майка, която ни осигурява дом, закрила, утеха и свобода.

Разхождайки се по красивата и плодородна Земя, аз виждам колко мъки и трудности е преодоляла, за да бъде наша закрилица и священ дом, пред който можем да се изповядаме; да ѝ отдадем своята болка и печал, но също така и красивите мигове на щастие, радост, любов и безгрижие. Земята освен че е дом на всички хора, е и храм, в който търсим подкрепа и разбиране. Земята дава много от себе си и за това всеки човек трябва да я чувства като свой дом, където е защитен и сигурен. По нашата земя има толкова великолепни неща, на които да се радваме - поляните с красиви цветя, пълноводните реки, планините, моретата и още много, макар и обикновени неща, които тя ни предоставя, за да я чувстваме като свой дом.

Във всички страни на земята съществува по нещо, с което да я обичаме. Тя дава живот и плодородие и ако трябва да я сравним с нещо, то това е безкрайността, защото земята, в която живеем, е толкова обширна, че човек никога не би могъл да и се наслади напълно; защото в най-малката тревичка или клонче е нашата Земя, която с безкрайната си сила и мощ ни дава най-скъпото за всеки - Домът.

Поклон пред теб, родна Земя!

Анна Бояджиева - 9в клас

Да отуга го коша?!?!-МННННННН!

Какво правиш когато слезеш от автобуса?

Има два възможни отговора: първият, че отиваш го кошчето, независимо колко далеч от него е спрял автобуса, или просто си хвърляш билетчето на земята.

Ако предпочиташ просто да пуснеш билета или пък не, се замисли колко други хора с “лека ръка” пускат пред себе си около 6 години разграждане, и помисли, дали е по-добре да СА хиляда или да СТЕ хиляда и един...?

А какво предпочиташ да виждаш сутрин през прозореца си: дърво с увиснали голи клони, което вместо с листа и цветчета, е отрупано с най-различни на цвят найлонови торбички, или красиво и жизнено дръвче, с “чуруликаша”, цветна корона? Или пък спалнята ти е откъм задната част на блока: вместо в светло зелена, ухаеща на цветя трева, ти си се загледал в леко пожълтяла такава, но все пак едва забележима изпод пластмасовите шишета и другите боклуци на твоите съседи, а по перваза на прозореца си разпознаваш снощното меню на комшията над вас?

Може би всички ние трябва да се замислим колко много вредим както на природата, така и на горките общинари...ти представяш ли си, дори за миг, какво ще бъде да те обвиняват за всяка една хвърлена на земята хартийка, която се е очаквало от теб да прибереш :), или да го погледнем от екологичната страна на нещата: сега си представи, че милиони хора те замерват с най-различни неща, от обелки от банани до торбички “METRO”. А от теб се очаква да не им обръщаш голямо внимание и да продължиш да подхранваш дърветата, за да има кислород за всички, да си чист, да ги обичаш, да не им се ядосваш, т.е. без екологични катастрофи.

В централната част на Варна се забелязват завидно чисти улици, красиви цветни лехички и много други излъскани до блясък неща (в сравнение с положението в крайните квартали, където хората от “Чистота” просто не могат да насмогнат на живеещите там). И все пак високото ниво на образованост и култура на гражданите се забелязва веднага. Като се вгледаш по-добре в някое от кошчетата за отпадъци можеш да видиш доста боклуци, но ако погледнеш около него ще видиш двойно повече...дали просто не сме от най-точните, или пък нямаме чувство за ориентация, не се връзваш, нали? {:

“МЪРЗЕЛ”

Звучи малко прекалено, а? Е да, но е точно така.

Защо смяташ, че по целия тротоар около автобусната спирка има изхвърлени билетчета, освен, естествено, в коша? Или защо в красив градски парк има повече боклуци около пейките, отколкото в кофата за боклук? А може би ти е интересно как трохичките от половин хляб пагат по стълбите пред Входа ти? За мен лично е много интересно как си създаваме огромно количество дискомфорт с единствената цел в даден момент да ни бъде лесно. :)

Ако ти си от хората, които пазят хартийката от мазната си баничка, докато се приберат вкъщи, мога да ти кажа само едно нещо: “БРАВО!” А ако не си, много жалко за теб...по-добре вземи пример от другарче със съвест и може би скоро ще успееш да почувстваш свежия морски бриз, без да долавяш миризмата на развалящата се храна под краката си!{:

Десислава, Ивелина - 10е клас

ЛЮБОВТА И ПОЛЕЗНО

Десет начина за преписване

♪ Пищов тип хармоника. Лесен за използване, но за жалост и за откриване.

♪ Тетрадка или учебник под чина. Най-лесният начин да изгориш.

♪ Пищов написан на чина или на стола на човека пред вас. Има ефект ако е прецизно направено.

♪ Пищов написан на ръка или крак. Влиза във употреба през зимния сезон.

♪ Пищов скрит в обувките или някои джоб. Труден за използване, но ефективен при претърсване.

♪ Разпечатан с голям шрифт пиштов. Лепи се в стаята, на място удобно за преписване и трудно за откриване. Преписващият трябва да има добро знание.

♪ Пищов залепен от вътрешната страна на ръкав. Дрехата трябва да е с дълъг и достатъчно широк ръкав. Нужно е само да си подпреш главата на съответната ръка и.....да преписваш.

♪ Друг лесен и ефикасен начин е пиштов тип бънджи. На малко картонче се написва всичко нужно, здраво се закрепя за единият край на ластик, а другият край на ластика се закрепя от вътрешната страна на фанела с безопасна игла. Дърпаш картончето, преписваш и ако те усетят пускаш, а ластикът прави всичко останало.

♪ Ако те мързи да си правиш пиштов просто седни до някого, когото не го е домързяло или си е научил и преписвай от него.

♪ Класика в преписването е кралският пиштов. Написваш си всичко предварително и когато имаш удобен момент го изкарваш и предаваш. И всеки пак трябва да се правиш, че пишеш или да пишеш нещо, за да не е прекалено подозрително.

И все пак преписването е занаят, а занаят се краде. Професионалните начини за преписване остават в тайна.

Фаворити от X клас

КОЕ Е ПО-ВАЖНОТО - ЛЮБОВТА ИЛИ СЕКСА

В.Н.: Любовта е по-важна, но ако се съчетае със секса става **наистина добра комбинация!**

С.С.: Сексът може да бъде моментно желание дори с човек, когото срещаш за първи път, и за една вечер да приключи всичко. Любовта е чувство, което оставя скъпи спомени в сърцето и съзнанието на човек за цял живот.

Анонимно: Сексът е по-важен, защото чувствата не фигурират в изпълнението му. Може и с непознат. Никой не е наранен, докато от любов се страда и боли много!

А.Р.: Според мен любовта е по-важна от секса, защото и без любов, и с любов секс има, но само със секс любов няма.

Анонимно: Любовта е най-важната ценност в целия свят. Ако сексът се смеси с любовта? Има два възможни варианта: 1. благоприятен - хората хем се обичат, хем си доставят взаимно удоволствие; 2. неблагоприятен - ако връзката се задълбочи до толкова, че двама души решат да преминат в един по-задълбочен, по-интимен етап и започнат със секса, може да се стигне до такъв момент, в който сексът става най-важното във връзката и всички други ценности биват забравени. И скоро идва краят на такава връзка.

О.Н.: Любова е по-важна от секса, защото секс можеш да правиш с всеки, а истински обичаш само един.

К.М.: Моето мнение е, че любовта е по-важна от секса, защото сексът е моментно удоволствие, докато любовта е вечна. Защото човек обича веднъж в живота си, а може да прави секс когато и с когото си поиска.

Анонимно: Кой е страдал от секс? Кой е страдал заради това, че е правил секс? НИКОЙ, като изключим болестите предавани по полов път! А сега, кой е страдал и плакал от любов? И няма тази мъка и болка са по-важни от удоволствието, което изпитваме от секса? Не е! Сексът е по-важен за мен!

С.А.: Всеки човек, независимо от възрастта, финансовото положение, пола и средата, в която живее, дълбоко в себе си иска да бъде обичан. Любовта е много красиво чувство, въпреки че някои не я признават, било то защото са наранени от любов, или се страхуват да си го признаят. Естествено, че без секс не може, но когато той се превърне в приоритет за един човек, то той не се чувства щастлив. Физическият оргазъм може да съществува в тези минути на удоволствие, но истинската празнота в душата и сърцето не може да бъде запълнена.

Анонимно: Любовта е най-красивото и нежно чувство, което не може да бъде описано с думи или пък измерено с пари. Тя подтиква в човека най-доброто и красиво. А сексът като цяло е избликът на тези чувства, физическата близост е просто подробност. Сексът е просто нещо временно.

Д.Г.: Незнам. Още не съм изпитал нито едното. Малък съм за такива неща. Ама като порастна, МАЙКООО! Смятам, че любовта все пак. Аз съм емоционален човек!

В.: Любовта, много ясно. Без любов сексът е просто забавление!!!

М.И.: В една връзка любовта и секса са зависими и неразделни, т.е. те се допълват едно от друго. По принцип секс може да има по всяко време, но за да е хубав трябва да има някакви чувства. Също така любовта поражда секс.

В.Г.: За да има секс трябва да има и любов, иначе човек не може да изпита пълно удоволствие.

Д.К.: Любовта е по-важна, защото сексът е едно удоволствие, но когато добавим и любов, това е нещо **върховно**.

С.Й.: Любовта е съвкупност от обич, уважение, доверие и приятелство. Сексът е е просто едно удоволствие. Сами преценете кое е по-важното...

Анонимно: Секс може да има и без, и с любов. Секс между двама, между които има любов, е най-хубавото нещо, което може да се случи. Любовта е най-нежното и прекрасно чувство. **Сексът е игра:) Любовта е приказка!**

Питаха ви: Цветомира, Ралица - Хв клас

Богоравски ГИМНАЗИСТ

За изданието работиха учениците от Клуба за литература и изкуство с ръководител Е.Ковачева

Набор: Кристина, Ирина, Стилияна и Ивелина - Хе клас, Цветомира - Хв клас

Прегпечат: С. Йорганова

